

Podcast on tuotettu ESR rahoitteen Lets Learn Work -hankkeen toimesta.

Tulevaisuuden työelämä, mitkä aiheet puhuttavat lukiolaisia vuonna 2022

Jakson aiheena: Kaupungistuminen jatkuu

Jakson henkilöt:

Jarkko Korpi (host ja haastattelija)

Matti Pohjoisaho (vieras)

Jarkko: Tulevaisuuden työelämä, mitkä aiheet puhuttavat lukiolaisia vuonna 2022. Tässä tulevaisuuden työelämä podcast -sarjassa keskustellaan lukiolaisia kiehtovista aiheista. Jaksojen vieraaksi on kutsuttu Keski-Pohjanmaan työelämän edustajia ja asiantuntijoita.

Tämän podcast jakson ovat olleet suunnittelemassa ja tuottamassa Vetelin lukion ja Kaustisen musiikkilukion toisen ja ensimmäisen vuoden opiskelijat. Podcast on tuotettu ESR rahoitteen Lets Learn Work hankkeen toimesta ja se on äänitetty Kaustisen musiikkilukion äänitysstudiolla.

Kuuntelet Lets Learn Work podcast -sarjaa, minä olen Jarkko Korpi ja toimin podcastin hostina. Tänään meillä on studiossa vieraanamme Matti Pohjoisaho - tervetuloa mukaan kuulolle.

Meidän tämän päivän podcastin aiheena on tulevaisuuden työelämä - Kaupungistuminen jatkuu.

Avaan meidän tämän jakson aihetta hieman. Miksi kaupungistuminen on aihe, joka kiehtoi ja liittyy mielestäni tulevaisuuden työelämää?

Muutto maalta kaupunkiin on globaalisti kasvava ilmiö. Tämä ilmiö on tuttu meille myös Suomessa ja Keski-Pohjanmaalla. Aihe on ajankohtainen myös siksi, että tulevaisuudessa alueella tullaan tarvitsemaan entistä enemmän osaavaa työvoimaa ja väestön jakautuminen vain suurempiin kaupunkeihin nähdään haasteena myös meillä. Usein me nuoret muutetaan suurempiin kaupunkeihin opintojen vuoksi. Osa haluaa jäädäkin isoihin kaupunkeihin töihin valmistaututtuaan, mutta osa muuttaa takaisin kotipaikkakunnalle tai niiden läheisyyteen.

Minua kiinnostaa tietää, kuinka kaupungistuminen vaikuttaa tulevaisuuden työelämään. Onko isoissa kaupungeissa vaikeampaa erottua ja saada mielenkiintoisia töitä? Entä kuinka pienet kaupungit voivat vastata kilpailuun? Voiko pienemmiltä paikkakunnilta löytää mielenkiintoisia työtehtäviä?

Haluaisin antaa puheenvuoron vieraileni Matille. Kertoisitko meidän kuulijoillemme sinun taustoistani lyhyesti: Mitä olet opiskellut ja missä päin maailmaa olet asunut ennen Kokkolaan muuttoa?

Matti: Joo siis minähän olen kotoisin tuosta naapurista eli Vetelistä ja sieltä pieneltä Kalliojärven kylältä. Ja sitten lukion jälkeen, kun mä 2009 kirjoitin täältä (ylioppilaaksi), niin sitten mä muutin Helsinkiin opintojen perässä. Opiskelin siis urkujen soittoa ja kirkkomusiikkia Sibelius Akatemiassa siellä.

Ja Helsingissä tuli asuttua sitten useampi vuosi. Ja siinä välissä muuten olin Hollannissa myös semmoisen kuuden kuukauden ajan. Kun mä olin siellä (Hollannissa) vaihdossa silloin niin se oli hieno vaihe

elämässä ja erittäin opettavainen monella tavalla. Opettavainen pätkä asua siellä ja sitten sieltä tietysti tulin Helsinkiin takaisin ja lopulta sitten 2018 muutin Kokkolaan. Jossa siis edelleen asun.

Joo siis (Sibelius) Akatemiasta tosiaan valmistuin sitten silloin kirkkomusiikkiurkuriksi ja sitten se minkä takia tulin Kokkolan, niin niin siellä rupesin opiskelemaan sitten pianonsoittoa ja pedagogiikkaa, tai oikeastaan jatkoin pianonhan olin soittanut jo, mutta sen pedagogisen koulutuksen takia sitten jatkoin Kokkolassa.

Mutta tämmöisiä paikkoja, tämmöisissä paikoissa mä olen ollut.

Jarkko: Joo on kyllä mielenkiintoisen kuulosta ollut. No minkälaisia eroja niin ammatillisesti kuin yleisesti ajateltuna näet isompien ja pienempien paikkakuntien välillä?

Matti: Joo tuota tuosta tulee mieleen yks -yksi lause tai ajatus, jonka luin tässä joitakin vuosia sitten.

Se oli jostain niin kuin innovaatioista: Innovaation tutkimuksesta kertova kirja muistaakseni, ja siinä oli semmoinen tosi kiinnostava ajatus, että jos kaupungin koko niin kuin kymmenkertaistuu, niin sen luovuus ei vain kymmenkertaistu, vaan se 17 kertaistuu tai oikeastaan puhutaan semmoista, että mikä tahansa, jos jos niin kuin kylän koko kasvaa 10 kertaa, niin käytännössä se voidaan silloinkin niin kuin sanoa, että sitten se sen innovatiivisuus ja tietty kekseliäisyys ei menekään aivan suhteessa, vaan se kasvaa niin kuin ikään kuin lisämarginaali, jonka mukaan se niin kuin se innovatiivisuus lisääntyy.

Ja mä oon kyllä huomannut tämän myös. Kun muutin Helsinkiin silloin aikanaan, ja kun lähti täältä (Vetelistä) yksinäisenä, melko yksinäisenä nuorena urkurina, koska sitä ei niin moni soittanut, ja päätyi sitten semmoiseen kaupunkiin, jossa on monta samanikäistä soittajaa ja niin kun itse oli. Sitä tulee sellaiseen kuin olisi pesään tai sulatusuuniin tullut, jossa oli niin kuin koko Suomen nuoria urkureita koottu, niin siellähän sitä alkoi syntymään semmoinen tavallaan uusi tila. Ja varmaan monesta syystä. Ja siinä samalla huomasi, että tässähän täytyy ruveta oikeasti töihin, koska nämä muutkin osaavat jotain. Ettei ole se ainoa siellä, joka soitti nyt sitten urkuja. Samalla myös sitten ymmärsin, että niiltä muilta saa tosi paljon ideoita niin niin siitä tuli semmoinen oikeasti semmoinen "sulatto" (uuni), jossa niin kun ideat sinkoilivat ja siitä kehittymisestä tulee paljon, joka auttoi tosi hurjasti jotenkin kasvavamaan ja semmoista hirveen paljon rikastavaa. Minusta siinä näkyi tämä ajatus mikä nyt oli siinä kirjassa, jossa puhuttiin innovaatiosta. Kirjassa, jonka nimeä en nyt valitettavasti itse asiassa muista, kun se tuli tässä nyt vain mieleeni.

Jos tämä ajatus näkyy, että kun opiskelijat kokoontuvat opiskelukaupungeissa niin siinä alkaa syntyä jotain, niin se näkyy myös niin kuin ammatillisestikin ja varmasti tosi monella (positiivisella) tavalla. Kun on suurempi kaupunki, niin eri ammattikuntien välille syntyy suurempaa kilpailua ja kun saadaan amalla muodostettua kollegiaalisia yhteisöjä pienempien toimijoiden välille, mikä ei välttämättä harvaan asutuissa paikoissa onnistu. Niin se synnyttää samalla jotain - semmoista kiihtyvää luovuutta minusta. Että semmoista se on minusta ammatillisesti (suurissa kaupungeissa), ja sen voi vetää yleisesti yhteen monista asioita. Se tuli mieleen innovaatiosta. Ja oli aika innovointi painotteinen vastaus, oli ehkä tämä.

Niin sitten tietysti pienemmät paikkakunnat, niin siellä niin kuin yksittäisellä ammatinharjoittajalla on tietenkin se niin kuin valta. Siellä on helpompi saada myös jalansijaa siitä. Että, jos osaat tosi niin kuin hyvin, tai oman alasi osaajaprofiili on jotenkin niin kuin tosi sellainen spesifi tai erikoistunut.

Ja niin kun on hyvin erikoistunut, niin silloin voi pystyä hoitamaan niin kuin sitä alaa, jos sille on tarvetta niin kuin jossain pienellä paikkakunnalla aivan hyvin ja on tavallaan sen ainoa osaaja.

Jarkko: No kuinka tuota - Oletko huomannut jakson aiheen käytännössä, eli että onko mielestäsi meidän alueellamme vaikea saada töitä tai onko täällä osaajista pulaa?

Matti: No kyllä siis minusta täällä kuin kaikkialla on osaajista pulaa. Tai tietenkin täytyy osata, tämä voi kuulostaa niin kuin kauhean kylmältä, mutta tavallaan mitä paremmin osaat (ammattillisesti), niin semmoisesta (erikoisosaamisesta) tietenkin on enemmän pulaa. Mutta niin kuin minusta, niin on suurta rikkautta se, että täällä meidän alueellamme vois olla tosi monenlaisia osaajia ja tekijöitä ja, että on sellainen ilmapiiri, jossa näillä tosi monenlaisille tekijöille ja niitä haluttaisiin enemmän työelämään ja annettaisiin enemmän mahdollisuuksia. Niin minusta sellainen ilmapiiri olisi tosi arvostettava ja olen kyllä kokenut, että täällä meillä sitä onkin, vaikka mulla ei niin hirveästi ole kokemusta, vaikka vanhasta kotipaikkakunnastani Vetelistä enää nykyvuosilta, mutta vaikka niin kuin Kokkolasta. Se on ollut itseasiassa yksi niistä syistä, miksi olen toistaiseksi päättänyt jäädä sinne, koska siellä on pystynyt omalla alueella luomaan jotain sellaista jalansijaa, mitä voisin veikata, että saman tyyppistä työkenttää ei voisi saada Helsingissä tai ainakin Helsingissä niin se olisi ainakin jollain tavalla vaikeampaa.

Jarkko: Kiitos Matti. Se oli erittäin avartava vastaus ja vastasi kyllä hyvin kysymykseen.

Kuinka tuota - Olet tosiaan Vetelistä kotoisin, ja asut nyt Kokkolassa ja olet nähnyt Helsinkiä ja näin pois päin, niin mikä sai sinut palaamaan Keski-Pohjanmaalle ja Kokkolaan?

Matti: Jotenkin mä halusin vaihtelua siitä iänikuisesta Helsinki elämästä. En mä nyt monta vuotta ehtinyt siellä olemaan, mutta tietenkin kaupunkielämä on lopulta sellaiselle maalaispojalle minkälainen kuitenkin minä alun olen. Asuin 18 vuotta siellä (Vetelissä), todella pienessä kylässä, niin maalaisesti tavallaan vapaasti, kun pystykään. Niin jossain vaiheessa Helsingissä ollessa, kun katselin sitä elämää Helsingissä, niin se tavallaan rupesi vähitellen riittämään. Ja sitten, kun tavallaan helsinkiläinen kulttuuri tulee jotenkin niin kuin liian läheiseksi, olkoonkin, että siellä on ne tietyt asiat mitä minä tosi paljon kaipaan. Eli just vaikka just mun kulttuurillinen elämä, taide-elämä, ruoka, kahvilat ja ihmisten vapautuneisuus. Niin se on minusta Helsingissä tosi loistavaa, ihanaa ja siitä mä tykkään. Rakastan suorastaan siellä.

Mutta sitten joku mussa liikahti, että nyt tämä niin kuin tämmöinen kaupunkielämä, jossa ihmiset on pakkautunut kerrostaloihin ja siellä ollaan vain, eikä tunneta kuitenkaan tavallaan toisiamme ja sitten ollaan toisaalta jotenkin niin rajoittuneita. Toisaalta vaikea myös selittää, mikä se varsinaisesti oli, mutta sitten minä halusin muualle sieltä. Ja muutin Kokkolaan, se oli sopiva vaihtoehto, koska se oli myös täällä vähän lähempänä kotia.

Ja sitten minä tiesin, että siellä oli semmoinen hieno pianisti kuin Juho Alakärppä, niin minä halusin hänelle oppilaaksi ja sitten olenkin saanut häneltä opetusta ja monelta muulta Kokkolassa. Niin siellä minä sitten pianon soittoa tein. Nämä tekijät, että vaihtelu Helsingistä Kokkolaan, sopiva paikka, lähellä kotia ja myös vanhempia ja perhettä. Ja sitten, että siellä (Kokkolassa) oli tiettyjä kovia osaajia, joilta minä halusin vaikutteita, niin niin nämä painoi sen verran, että minä haluaisin tulla Kokkolaan.

Jarkko: Kiitos erittäin paljon vastauksesta ja nyt on päästy siihen kohtaan, että vedetään podcast jakso purkkiin. Ja kiitos erittäin paljon Matti, että pääsit tänne Kaustiselle, tänne studiolle.

Kiitos, että olit mukana kuuntelemassa ja heippa.